

A női kézilabda-válogatottban

Textilesek alkothatják a jobb szárnyat

Nagy László felvétele

Tavaly egy sem, az idén pedig három textíles kézilabdás is meghívást kapott a női válogatottba. Most ért véget a legjobb edzőtáborozása, így a három szegedi hölgyel itthon beszélgettünk a tapasztalatokról, s a jövőről.

Gát Klára

— *Úgy hallottam, még a klub vezetői sem tudtak arról, hogy a szövetségi kapitány számításba veszi. Meglepődött?*

— Bevallom, igen! Az edzőtáborban aztán kiderült, Laurencz László már fél évvel ezelőtt gondolt rám, de közbejött a sérülésem.

— *Ilyennek képzelte el a legjobbak edzéseit?*

— Igen, kitűnő volt a hangulat, válogatottához méltó a munka. Látszott, hogy az ország legjobbjait hívták meg.

— *Volt, ami nem tetszett?*

— Minden rendben volt. Nekem a megilletődöttségemet is le kellett győznom. Mindenesetre, nagyon figyeltem.

— *Hogyan érzi, sikerült elnyernie a szövetségi kapitány bizalmát?*

— A jobb oldali átlövő posztra legalább hárman pályáznak. Az egyik éppen klubtársam, Szabó Melinda. A legtapasztaltabb, Bocsiné most szül, így ketten maradtunk egy időre Melindával, hogy versenyt fussunk a kezdő csapatba kerülésért. Mindenesetre, igyekezzem megfelelni a velem szemben támasztott igényeknek.

Szabó Melinda

— *Tulajdonképpen visszakerült a címeres mezt viselőkhöz?*

— Igen. Az ifjúsági és juniorválogatottság után, 1987-ben Szabó István szövetségi kapitány hívott meg a legjobbak közé. Hússzor szerepeltem a válogatottban, aztán jött egy sérülés, s eddig kellett várni, hogy ismét feifigyeljenek rám.

— *Ugyanarra a posztra ketten pályáznak egy klubból. Ez nem zavarja?*

— Miért zavarja? Ez egy egészséges vetélkedés folytatása, de nem szabad számi-

táson kívül hagyni Bocsinét. Kérdés, mikor tud ismét csatornába állni?

— *A Gát—Szabó-versenyfutásban, érzése szerint, ki van most jobb pozícióban?*

— Nehéz ezt eldönteni. Laurencz László engem régről ismer. A hússzoros válogatottságból talán egy kis helyzeti előnyt szerettem. De Laci bácsinál ez mit sem jelent, a legjobb formában levő játékos szerepelteti.

— *Mikor lesz az első megmérettetés?*

— Szeptemberben lesz egy osztrák—magyar találkozó, mindkét országban. Remélem, mi, szegediek, valamennyien játszani fogunk.

Utasi Ágota

— *Ifjúsági, junior, és felnőtt B-válogatottság után mintha törés lett volna kézilabdás pályafutásában?*

— Én is úgy érzem, de most az a lényeg, hogy a válogatottság lépcsőjén végre feljebb léptem. Az idén Neubrandenburgban húztam fel először a címeres mezt, bízom, még hosszú ideig viselni fogom.

— *Úgy látom, valami probléma van a lábával?*

— Sajnos, megsérültem, begyulladt a térdszalagom. Az edzőtáborban is könnyített munkát végeztem. Remélem, ez nem jelent hátrányt a válogatottságomban. Nagyon szeretném a helyemet megtartani a legjobbak között.

— *Úgy gondolom, nemcsak a válogatottságért kell játszani...*

— Természetesen. Ismét szeretnénk a dobogón végezni. Az IHF Kupában is minél tovább szeretnénk jutni. Ezek az elsőrendű feladatok, de ez nem zárja ki a válogatottban való helytállást sem. Szerintem a kettő szorosan összefügg.

Kivánjuk, hogy mindhárman maradjanak benn a szűkebb keretben is, s öregbítsék a Secotex Szegedi Textilművek és a magyar kézilabdás híreket. *Az élmények közősek, a célok is ugyanazok. Három szegedi textíles kézilabdás — Gát, Szabó, Utasi — a válogatottba igyekeznek.*

Süli József

Augusztus 18—20.

Dél-alföldi tájfutó napok

Szokol Lajos, az SZVSE tájfutóinak fiatal edzője nem is olyan régen még a DM 80—Piért 12 órás supermaratonon versenyzett, ahol tanítványával együtt a rendezői-bírói feladatokat látták el — közmegelegedésre. Úgy tűnik, hogy ez a nem túl populáris — ráadásul anyagilag és erkölcsileg sem kellőképpen honorált — „hivatás” ropant mód megtetszhetett a szegedi tájékoztató futóknak, hiszen augusztus közepén egy újabb névősnak ígérkező sporteseményen, a dél-alföldi tájfutó napokon töltenek majd be hasonló szerepkört.

— Ismerem a mondást, mely szerint minden szentnek magafelé hajlik a keze — mosolygott beszélgetésünk elején Szokol Lajos —, de hazudnék, ha azt állítanám, hogy nem az év talán legjelentősebb hazai tájfutóversenyét rendezhetjük meg augusztus 18. és 20-a között Kunfehértón.

— *Csak nem 3 napig „rohángálnak” majd egyváltában árkon-bokron át a tájoló és a térkép fűrgelábú ismerői?*

— Ha nem is egyfolytában, de mindhárom napon versenyezhetnek egymással a 8 országból érkező résztvevők. Eddig 970 (!) írásos nevezés futott be, a legjobb nevezés futott be, a legjobb honi tájfutók (Oláh Katalin, Pavlovics Gábor, Viniczai Ferenc) mellett indulnak majd osztrák, csehszlovák, román, német, jugoszláv, svájci és lengyel menők is.

— *A szegedi tájékoztató futók csak a rendezésben tűnhetnek ki, vagy a versenyen is jeleskednek majd?*

— A mi sportágunkban íratlan szabály, hogy a pályát „építő”, pontosabban kijelölő csapat nem indulhat a versenyen, hiszen a terep ismerete komoly előnyt jelentene a vetélytársakkal szemben. A kunfehértói eseményen a rendezőgárda 80 százalékát az SZVSE adja, így — a fair play szellemében — mi ezt a „derbit” kihagyjuk. Egyébként az első napon a „Tisza”, a másodikon a „Szeged”, a zárónapon pedig az „Alkotmány” Kupáért vetélkednek majd a többiek. Mindhárom napon hirdetünk végeredményt,

— *Ha valaki csupán nézőként szeretne Kunfehértóra utazni?*

— A versenyzőknek és az érdeklődőknek egyaránt gazdag programot kínálunk, hiszen a tájfutás művelésén és szemlélésén kívül lehet strandolni, horgászni, sétakocsikázni, szalonnát sütni, diszkózni, sőt, igény szerint kirándulást is szervezünk Kiskunhalasra és Bugacra.

(réthi)

Salakmotor

Magyar—osztrák páros bajnokság

Miskolc és Debrecen után augusztus 5-én, vasárnap 17 órától Szegeden, a Napos úti pályán találkoznak ismét az osztrák—magyar nemzetközi párosbajnokság résztvevői. A magyar színeket 5 klub tíz vaspapucsosa képviseli majd, míg a „sógorok” ezúttal két legjobb párosukal érkeznek Szegedre.

„Öngyilkossági” kísérlet...

Furcsa módon a kajak-kenu világbajnokságok több mint ötvenéves történetében abban az országban nem rendeztek még vb-t, ahol úgy teremnek a sportág királyai és hercegnői, mint esős időben, erdőben a gomba. Vajon a nemzetközi szövetség tagjainak szeme miért kerülte el Magyarországot? A válasz túlon túl egyszerű, s ettől fogva egyszerűben kezd gyanússá is válni... Egyrészt a Magyar Kajak-Kenu Szövetség nem nevezett anyagi okokra hivatkozva, vagy olyan helyszínnel pályázott, mely enyhén szólva mosolyra fakasztotta a döntőbírákat. Ha persze az volt a szándéka a magyar szövetség jeles képviselőinek, hogy mulattassák külföldi kollégáikat, akkor minden elismerés az övék. Bár egy idő után a legjobb vice is unalmas, a legvarázslatosabb trükk is kiismerhetővé válhat...

Tény: Magyarország 1995-ben kajak-kenu világbajnokságot szeretne rendezni. De hol? Hosszú éveken keresztül egyetlen olyan pálya, egyetlen olyan város volt, mely tényleg komolyan gondolt a vb-re, és azért meg is tett mindent, kedvében járt a fővárosból vidékre érkező uraknak. Addig nem is volt semmi gond, míg a nemzetközi szövetség olasz elnöke, Sergio Orsi úr bele nem szeretett Szegedbe, aki többek között félre nem érthetően jelezte: „Vagy Szeged, vagy Szeged”.

A szövetségben viszont gondolták, most biztosra kell menni, ezért Orsi urat elkápráztatták Fadd-Domborival, egy lehetséges másik vb-színhellyel, ami nem vitás, mint üdülőhely tetszett az elnöknek, de egyébként nem sok fantáziát látott benne és a napfény városához mérten nem tartotta igazán versenyképesnek...

Szabályszerűen július 18-ig az MKKSZ elküldte pályázatát a helyszín megjelölésével a nemzetközi szövetségnek. Szeged vagy Fadd-Dombori? Erről azon

a napon — július 6-án — döntött teljesen demokrátikus keretek között az MKKSZ elnöksége, amikor a következő hír jelent meg sportnapilapunkban: „Elképzelték, hogy már pén- teken (július 6-án — a szerk.) a helyszínen tartandó elnökségi ülésen eldől, hogy a Magyar Kajak-Kenu Szövetség javasolja-e Fadd-Domborit az esetleges hazánkban megrendezendő világbajnokság színhelyül.”

És Szegedet? Feltételezve a lap hitelességét azt kell mondjam, a kérdés már a titkos szavazás előtt eldőlt. A végeredmény pedig ezek után semmi meglepővel nem szolgált: Fadd-Dombori nyert 9:3 arányban! Feltűnő módon nemcsak a szegedi sportvezetők nyugtázták megdöbbenéssel a döntést, hanem a versenyzők is, amit Gyulay Zsolt olimpiai és világbajnok kajakos, az elnökség tagja sem hagyott szó nélkül: „A szervezők üléseztek, döntöttek, minket versenyzőket viszont elfelejtettek megkérdezni.” Ugyan miért akart véleményt nyilvánítani Gyulay?

Csakis azért, mert a Fadd-Domboriban lebonyolított országos bajnokságot irreálisnak tartotta, ugyanis a szélviszonyok miatt a kilences, a nyolcas és a hetes pályán evezők előnyt élveztek. Ez egyébként bizonyítható az egyes futamok eredményeivel is. Ugyanakkor Szegeden kétszázötven évre visszamenőleg elemezték az uralkodó széljárás, s ez alapján olyan evezőspályát terveztek és építettek, melyen hát- és szembeszél kaphatnak a versenyzők, azaz egyik hajó sem kerülhet hátrányba, s erről a szegedi nemzetközi regattan szereplő világlklasszisok is meggyőződhetnek az elmúlt tíz évben.

Mi kifogása lehetett mégis a magyar szövetségnek?

Ezt dr. Boldizsár István, az MKKSZ elnöke így fogalmazta meg: „A folyamatos fejlesztés megvalósításában a Tolna megyeiek előbbre járnak.” Attól függ mihez képest? Vitathatatlan, Fadd-Domboriban elkészült jelen állapotában mutatószám, mint a szegedi. De semmi több! Arra pedig hol a garancia, hogy öt év alatt olyan infrastruktúrájú város épül, mint Szeged. Annak viszont sokkal nagyobb az esélye, hogy a vilákiállítás egyik tervezett centrumában az evezőspálya környezetében olyan szabadidőközpontot hozzanak létre, ami méltán képviselheti Magyarországot.

A komplex terv régóta kész, mely messze túlmutat a kajak-kenu világbajnokságon. Szeptemberben várható olyan szerződés megkötése egy amerikai tőkés csoporttal, mely a Maty-ér mellett néhány száz méterre fekvő repülőtérrel kapcsolná be az európai légitforgalomba. Itt aztán szálloda, golf- és teniszcentrum, közvetlenül a pálya környékén pedig nyugatnémet, francia és olasz cégek tervei alapján ultramodern hotel, minden igényt kielégítő üzletközpont, camping, sportlétesítmény, lovaspálya épülne.

Ezenkívül, aki ismeri a két pálya fekvését az nagyon jól tudja, hogy adott-ságainál fogva Fadd-Domboriban a pálya mellett haladva kamerát lehetetlen mozgatni, míg Szegeden műút biztosítja a világszínvonalú közvetítést. Az is nyilvánvaló, hogy a kajak-kenu versenyek a helyszíni néző számára nem éppen látványosak, nos a szegedi szervezők tárgyaltak olyan japán céggel, mely megoldaná ezt a problémát is. A felsorolás lehetne egy szép ábrán, ha nem a 4,3 milliárd forint költségvetésű szegedi tanács végrehajtó bizottságának döntése állna a háttérben.

Ezek után miért az „öngyilkossági” kísérlet?

Cs. Gát László

Sportnapközi és úszótanfolyam

Lassan kifelé haladunk a nyárból, ám az újszegedi Sportcsarnokban és létesítményeiben (a Kisstadionban és a Sportuszodában) ez nem érzékelhető, hiszen még van és lesz sportnapközi, valamint úszótanfolyam.

A Szegedi Tömegsport Egyesület utolsó előtti turnusára — augusztus 6-án kezdődik, és 18-ig tart — és úszótanfolyamára a héten még elfogadják jelentkezéseket. A gyermekek, illetve szüleik — a sportnapközi keretében — tenisz- és úszásoktatás, kondicionáló úszás között válogathatnak, de általános foglalkozásokat magukba foglaló csoportok is vannak. Beiratkozni az egyesület Sportcsarnokban

levő irodájában lehet munkanapokon, délután 1 és 5 óra között, felvilágosítás a 13-331-es telefonon.

Ma délután

Előkészületi mérkőzés

A Szeged SC NB I-es labdarúgócsapata ma újabb előkészületi mérkőzést játszik a Tisza-parti stadionban. (Csak az Etelka sori kaput nyitják ki!) A kékfehér-feketének ellenfele ezúttal az NB III-as Miske együttese lesz. A találkozó délután 5 órakor kezdődik.

Tenisztanfolyam

A Labdaház ministadionban (Újrökus, Tópart u. 7. sz.) folyamatosan indítanak tenisztanfolyamokat gyermekeknek és felnőtteknek kezdő valamint haladó szinten. Jelentkezni egész nap a pályán, vagy az esti órákban a 20-709-es és a 28-376-os telefonon lehet.

Nosztalgiafoci Dorozsmán

A Kiskundorozsmai Sportbarátok Köre értesít minden 40 év feletti volt dorozsmai labdarúgót, hogy az öregfiúk mérkőzésre a gyülekezés 1990. augusztus 4-én (szombaton) 16 órakor lesz az Egységes SE labdarúgópályáján. Szeretettel várják: a nem mindennapi eseményre az érdeklődőket is.

Totózóknak

31. HÉT

1. Bayreuth—Blau-Weiss '90	1 2
2. Kassel—FC Homburg	x 2
3. Göttingen 05—Hamburger SV	2 2
4. Stuttgarter K.—Darmstadt	1
5. Kiel—St. Pauli	2 x
6. Neunkirchen—Düsseldorf	2 x
7. Vict. Hamburg—Leverkusen	2 2
8. Vict. Köln—Osnabrück	1
9. Reutlingen—Karlsruhe	2 1
10. Ludwigshafen—Kaiserslautern	2 2
11. Wolfsburg — 1. FC Köln	2
12. Haiger—Mönchengladbach	x 2
13. Remscheid—Fortuna Köln	1 2
+ 1	
Mannheim—Bochum	x